

ପା ଲ୍ଲାଙ୍କ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କା ଶ୍ରୀତାଳିଲ ଟ.
ହୁନ୍ଦେଲିମାନଙ୍କୁ, ହୁନ୍ଦେଲିକୁ ଅନ୍ଧରାଜେନ୍, ଡା
କ୍ଷା ଏବଂ ହୁନ୍ଦେଲି ଗୁଣାଜ୍ଞତାବ୍ଦୀଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦି

ამ მოკლე ხანში გაიარდა აქ ხმა, რომ ხა-
მხედრო საჭიროება მოითხოვს, რომ რკინის
გზის რტომ საღირებიშე გაიაროს და შეთაის-
ში იმ ადგილის ამოვიდეს, საცა თფილისის
გზაზე დგას ლუქწებით. რასაკეირველია, რომ
რაკი ამას სამხედრო (სტრატეგიული) საჭირო-
ება მოითხოვს, რტოც ასე უნდა გაკეთდეს.

შთელი ჩევნი ქალაქი, სასაკირველი, დი-
დის მოუთმენლობით და მოწიწებით ელის ამ
საჭმის დაბოლოებას და რკინის გზის მოახ-
ლოვებს შეუთასზე. იმას უთხოვია თურმე,
რომ რაც რტოზე ფული დაიხსჯება, ის
ფული ჩევნ მოგვეცით, დანირჩენს ჩევნსას
დავადებთ ზედ და, რტოს მაგირათ, თეთონ
მთელ რკინის გზის ხაზს მიუახლოვებთ შე-
თაისსა.

ମାଘେରାତ, ତ୍ରୈ କୃତୀଳିସ ତିରଲିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗ
ହ୍ୟାନିଲେ ଘଣ୍ଟିଲେ ଗ୍ରେନ୍ଡରାବୁ, ଚାନ୍ଦିଲ ମାରଜ୍ଵେତ ଉଦ୍‌
ଲାନ୍ଧବୁ ଥିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାଲାକ୍ଷେତ୍ର ଗ୍ରେନ୍ଡରାବୁ ହ୍ୟାନିଲେ
ନୀଲେ ଘଣ୍ଟିଲେ ସ୍ରାନ୍ତପୁରା. ତମ୍ଭେବ ପ୍ରାତିତ, ହରାମ ଚାନ୍ଦିଲ
ସ୍ରାନ୍ତପୁରା କଲୋଗ୍ର ମାନ୍ଦରାବେଦିତ, ନିରନ୍ତିର ଗାଲମା
ନାପିରିଥ୍ୟେ ଗ୍ରେନ୍ଡରାବେଦିତ. ହେଲ୍ଦା ଚାନ୍ଦିଲିର କାଲାକ୍ଷେ
ତ୍ରୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗରେବୀର, ଯୁଝ. ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗ ତାନ ତିରଲିବ
ହ୍ୟାନିଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗ ଗ୍ରେନ୍ଡରାବୁ ଗ୍ରେନ୍ଦରାବୁ ଏଥିଲାକ୍ଷେତ୍ରରେ
ନିରନ୍ତିର ଗାଲମାଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗରେବୀର ନିରନ୍ତିର. ଏଥି ନିରନ୍ତିରରେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗ ଗାଲମାଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗରେବୀର କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ନାପିରିଥ୍ୟେ ଦା ନାପିରିଥ୍ୟେ ହ୍ୟାନିଲେ ଘଣ୍ଟିଲାପୁ. ଏଥି ନାପିରିଥ୍ୟେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍ଗ ତ୍ରୈ ନାପିରିଥ୍ୟେ କାଲାକ୍ଷେତ୍ର କାଲାକ୍ଷେତ୍ର କାଲାକ୍ଷେତ୍ର
ନାପିରିଥ୍ୟେ ନାପିରିଥ୍ୟେ ନାପିରିଥ୍ୟେ ନାପିରିଥ୍ୟେ ନାପିରିଥ୍ୟେ ନାପିରିଥ୍ୟେ

მს, რასაკეირეელია, კარგი საქმეა და აზტრი-
კებს, რომ ვოთი არაფერს ზოგავს, ოღონდ
ი დაუუძნოს თავის კეთილდღეობა.—შო-
მოცი ათასი მანეთის გამოლება, იმისთანა-
ატარა ქალაქისთვის, ხუმრიობა როდია. მაგ-
ამ ამ საგანზე მე ერთი აზრი მომდის: ვა თუ
ქალაქი პორტისკენ გადგიდეს, და რეინის ხილი
ტანცია სილაზე დარჩეს, ოთხი ვერსის მოშო-
უებით პორტიდამ. მაშინ? მაგრამ, რაღაც პორ-
ტი ამ სამ-ოთხ წელიწადში მარიც არ გაშენდება,
ქნამდი ხილიც, სტანციაც დ ქალაქიც, ოთ-
მოცი და ათი ათასი მანეთის მაგიერ, ათი
მდენ სარგებლობას ნახავს, მეტს თუ არა.

Ամաս ցարծա վալայի Յուտո գոյշիոննե ծան-
ու ցամահուցն օմ կանոնն սալուտ, հռմելու
ամուլությունը և սանչացածու ծան յըծնուտոցն «—
օբախանություննե բանքի). Մուզել Շյմտեցեցան
և ուստո յցուունու դա սասարցեծու սայմե ոյ-
նա, հռմ սկայուցն առ Շյուունցի, թուու յո-
ւո հեցնմա աշնայրուոնն ամ ծան յս մուսպես თա-
ու ոյսուլցնու, դա ան Շյույրութցն, ան սահցց-
ունու օլուս եցուրունն ի հեծու աշխուտ, յև սոյրու
սարցեծու ոյնցն ամ ծան յս մուտոցն դա թուունու մես
ուստոցն, յոնցն օմ ոյսուլցնու սենայուութու Շյու-
անցա. Ցացիութ, եռմ ցացուոնն ատ, յուու յըցանան
մենա ուց դա ցացուոնն յու ահաս. նախուտ, հռմ
ուցն աշնայրուոնն ծան յսաւ յև սայմե մուսպես...

6. საქანდაკო.

რომ თავიდამე მოსპონ ამ საშინელი აკათ-
მყოფობის ძალასიაში გაერცელება.

Այս ցրտո համ կուզը մոնթա ցոտերատ, պու-
շադա շիռորո. Ու ցարեմոցի, հոգ ՇահՇահ-
ոն ցածնուու վալոցիս կուրսեցի Նորոցլատ
աչք մերու գառարցօղնեց և ՍՇացլոցնեց
ա ա ա ք, մշոն, որմութիւ մերու առ դա-

Յոյժա, Կոցոյրհուցիմ շացու սասարցը ծլռութ և
հենո յալցիմ սացնեցըլատ աեսեցս: Ամօնօծը: Ասո,
ովքեն յալցիմ! Մո սՇացլու սյորհուղու-
յութ, հարութ յալցիմ յուրիցիմ առ դասարյ-
ան? Տորուցը մռածուցու և գալուանք և
ոմլցից, հուպա մռնիցն լատ, տայո ձանցից և ու!“
Սակա մուրամու մացուրատ, գլուս Շեմլցից
և տաճա չափու Տորուց հեն Շեցուանու մեռ-
ուառությու. Պարենուանու լոյկուութիւ մուստո-
ւու. Աթ ցարեմուցամ պնդա ձարմթունու և սո-
, հոմ, ու յարցատ և հոցանատ չկոտեց-
ուանցի լոյկուութիւ, ու տցուուն յալցիմ օն-
ցրեցսա և սարցեծունամ Յուլունքիւ ցա-
ռնակցի թյունուրցիմ, — և սոն յուցուցու-
ուան ամստաճա լոյկուութիւ և յուգուան
թցուուն սՇացլա Շեստան.

3 ისურეოთ, რომ უფ. თარხნიშვილისთანა
დღილი გზის მაჩვენებელნი და ხელმძღვა-
ლნი ჩვენ საზოგადოებას და განსაკუთრე-
თ იმის ახალგაზდა წევრებს შემდეგშიაც
მოაკლდეს.

၁၇. ရောင်းခွဲချက်

ნება მომეცით ორიოდე სიტყვით ის გრძნო-
ა და აზრები გავიზიაროთ, რომელიც უფ-
1. თარჩნიშვილის ლექციებმა აღძრა ჩემში.
ჩეენ მუდიმ იმას ვჩინით, რომ ჩეენს სა-
როგადოებაში არც სწავლის სურვილი, არც , სი-
ცხოველე და არც არაეთარი კეთილი ლტოლ-
ილება არ მოიპოვება; ყველგან და ყველა-
ან გაივლენებთ თქვენ, რომ ჩეენ საზოგადო-
ბას ლრმად სძინავა და თუ რამე ეხალისე-

ა, თუ თავის ან სხვის რამე ცუდი ან კარ-
ი აღძრავს, ისიც მხოლოდ ფორმისათვის;
ოდორუ მიძინებულია, იმას თითქო წარმა-
ვებისა და უკეთესი ცხოვრების სურვილი არ
უკვებათ. ~~მაგრამ არა არა~~

შრომის მხრით, არ შეიძლება ამის მოქმედო-
ნ დაეთანხმოს კაცი: მართლაც, უმეტესი
შილი ჩვენი საზოგადოებისა თითქო თავის
უროში ცხოვრებს, იმისთვის სულ ერთია—
ღმა დატრიალდება ქვეყანა, თუ უკულმა,
უნდ კიდეც დაიქცეს დედა-მიწა და დაიღუ-
ენ იმაზე მცხოვრებნი, ოღონდ იმას ნუ ახ-

၃၃ ဖြစ်ကျော်၏ အာလွှာစွဲတွင်ပါသ စုရေးလို နှစ်
၁ ဒေသကျော်၏ မျိမ်လွှာခွံ၊ အာလွှာစွဲတွင် ဖူစီ-
၂ တွေ့ပါ မည်ဟု လူ ဖုန်းကျော်၏ ပြောကြုံပါ ဘုရား။
၃ တော်ကျော်၏ လွှာမျိမ်မျိမ်လွှာပေါ်။

ნერნათ და სხეის დასანახავათ ერთ ლექ-
აზე, ან ბევრი ორზე შეიძლება მოვიდეს
კი; მაგრამ ხუთ ლექციაზე, ყოველთვის
თ ნახევარი სიტყვის უთქმელათ და გაუნ-
დელათ ჯდომა—როგორც გერჩიოთ, შე-
ლებელი და მოუფიქრებელი საქმეა. მთქვათ
წერ კადეც, ვთქვათ ნახევარი ამისთანა
ერგიულათ მოდის მიმდევარნი იყენენ; მე-
რე ნახევარი ხომ ხელში დაგვრჩა: 200—
0 ახალგაზდაც ძალიან პატივსაცემელი და

— 1 —

ტომბრის 16 ერთ პეტერბურლის მასწავლებლს, უფ. ღობრიაკოვს, ამ საზოგადოებრი ერთი რეფრატი (სტატია) წაუკითხავს, რომელიც მან მიუვალ და მიუვალ ის ტორიის სწავლას აწვილის აღზრდაში!“ უფ. ღობრიაკოვს სრულიად საფუძვლიანის აზრით, მობლო ისტორიის მასწავლებლს, ყმაწის გონების გახსნის გარდა, მუდამ ის უნკერიანდეს მხედველობაში, რომ თავის მარის სიყვარული და იმ პირების პატივისა აღმდეს პატარაობრდამცე გულში, რომთაც თავის სამშობლის სიკეთისთვის უშნიათ. ისტორიის სასწავლებლად, ღობრიანის აზრით, საჭიროა, რომ ყმაწვილებმა დამონა ის ღრმა, როდესაც რამე შესანიშნავი ისტორიული ფაქტი მომხდარა, საჭიროა, რა ყმაწვილებმა დაიარიან და დახეცონ ის ილები, სადაც ან ბრძოლა მომხდარა, ან მე დარჩენილა ძველთაგან შესანიშნავი.

ს. პეტერბურლის უწყებების კორრესპონდენტი მელოზერსკიდამ შემდეგ ამბავს იწერება: „უფ. ვერესხაგინმა დამტკიცა ტექნიკი, რომ მყველების არტელები ბევრ სარგებლობას მოუტანენ რუსეთის გლეხ-კაცობას და ადვილათ გასამართავნიც აზიან ჩერნში, თუ კი თადარიგიანათ მოკიდება იმას კაცი. ბელოზერსკის ერობამ მიაქცია ტექნიკის არტელებს ყურადღება და 1869 წელს თავის უეზდშიც მოინდობა იმისთვის არტელების გამართვა, რადგან დარწმუნებული იყენენ, რომ ეს საქმე გააუმჯობესებს აქაური მუშაობასა და თან მცხოვრებლების დაცემულ მდგომარეობას. მათი გამო შარშანწინ ერობამ 6,000 მანეთი დანიშნა თავის უეზდში ამისთვის არტელების გასამართავათ, — 750 მანეთი თითო ყელის ქარხანისათვის. მაგრამ, სამწუხაროთ, როგორც ჩევნ შევიტყვეთ, ეს ფრიად სასარგებლო და კარგი საქმე, რასაკეირებლია, იმის გამო, რომ ხეირიანი მოთავეები არ ამონიანენ, აქ რიგვანათ ეჭრ წასულა.“

კოპინის ერობის კრებამ მიაქცია ამ უკანელ დროს ერთ ისეთ საქმეს ყურადღებო რომლის ყურადღების მიქცევა ჩვენთვისაც ერ სასარგებლო იქნება: ამ ერობამ შენა, რომ უეზდში, დაუზოგველათ და უძოლოთ ტყის აჭრისაგან, ბუნება შეიცა და ჟერი ხდება, და ამის გამო მმართებასთან შუამდგომლობს ახლა, რომ დაფაგათ ტყის აჭრა დაუშალოს მცხოვრებას და ბრძანება გამოსცეს, რომ რკინის შენელ და ცეცხლის გემებზე, შეშის ნაცელათ, მომზადების მომზადების შემთხვევაში დაბეჭდილია ერთი ძლიერ საინტერესო სტატია პერმის გუბერნიის მდგომარეობაზე. ამას წინეთ ამ გუბერნიაში სენატორი ქლუშინი იყო გაგზავნილი რეეიზორათ, და ბევრი უწესობება აღმოაჩინა იმან პოლიციისა და მამრივებელ შუამდგომლობის მჩრით. პოლიცია როგორც უნდოდა, ისე იქცეოდა თურმე ამ გუბერნიაში: წკეპლასა და საპურობილეს პირველი ადგილი ეჭირა იქ და ხალხი სარულიად

პარიგმა 4 სექტემბრი შეიტყო ის პხავა, რომ ნაპლეონი და იმის ჯარი დაატყვევეს სედანთან 2 სექტემბრს. სალამოს შეთელი პარიკი მოქალაპი იყო. ნაშუამეგვე 2 სა-ათზე ძანონმდებლი პრეძის წინ უთვალივი ხალხი დღელავდა. თევითონ ძანონმდებლი პრე-ბაში უკელა მინისტრები და დეპუტატი შე-რილი იყვნენ. პუბლიკის გალერეა სტულე-ბით გატენილი იყო მაყუებლებით. ხწორეთ-ორ ხათზე კრების პრეზიდენტი, შენიდრი, წამოდგა თავის ადგილიდამ და მწუხარე ხახით სტეფან „შედევრობაში შეცვარა ჩენ აქ ამ დროს. მე მოგიტეთ იქსთვის, რომ ერთად გადასწუყობით — როგორი მოქცევა და რის გაცემით გამართებს ჩენ ახლა.“ უკელამ მი-ნისტრებისაკენ მიაცია თეალები. მინისტრე-ბის სკამიდამ წამოდგა გრაფი პალიკა: „სე-თი ამპები მოგვევიდა, რომ ხელამდი არ შე-იძლება იმათზე მოალპარაკება. მე ლოგონი-დამ წამომაყენეს და აქ მომიყანეს.“ აქეთ იქიდამ მისიმა დეპუტატების თანხმობა ამ წი-ნადებაზე. ამ დროს დეპუტატებიდამ წამოდ-გა შელ-ჭარი და სამი წინადადება მისა-მარებას: 1) ნაპოლეონის საფრანგეთის ტახტი-დამ გადაეცნებაზე, 2) დროებით მმართებლო-ბის დაწესებაზე და 3) ლევერალი ტროშეს პარიგმის ღუბერნაციორათ დარჩენაზე. ამ წი-ნადადებაზე ჭაცა ხმა არ მოიუღია.

დილომდი ქუჩებში და ბულვარებზე სიჩუმე მეფობდა. დილოს ხალხი გროვს იქცებს, ზო-გან „მარსელიებას“ ხმა ისმის, ზოგიერთ სახ-ლებზე წითელი დროშა აშვირეს, ზოგან იდა-ხით: „ზემარჯვოს რესპუბლიკა!“ უკელა სი-ხარულით ამბობდა: ბადენგე (ნაპოლეონი) და-ეჭირეს, ახლა იმიანობა გათვალისწილება. უკელა დაეციფრდა საშინელი სედანის დამარცხება... ხალხი ნეტარებაში იმყოფებოდა...

იმ დღეს ეპიკონ და შეცენდა შეგ, ზამბეტი წაიკი-თხა დროებით მმართებლობის წევრების საა.

იმპერატრიცა შეგნია საათის სახზე ნაშუა-დლებს კიდევ ტიულინის სასახლეში იყო; პალიკაობ მოახსენა იმას ამ დროს, ხალხმა ძანონმდებელი პრება და მინისტრები ფაყარა და რატუშაში რესპუბლიკა გამოაცხადეს. ხალ-ხის ხმა და ყვირილი მოახსინის ტიულინის ბა-ლიდამ. ხალხი სასახლეს უასლოვედებ; ყვირი-ან: „იმპერატრიცას გაქცევა უნდა! ზაიდეთ სასახლეში! ზემარჯვოს რესპუბლიკა!“

დროს დაკარგება აღარ შეიძლებოდა: იმპე-რატრიცასთან მხოლოდთ ბურბაკის და ლებრე-ტონი, თ. მეტენიხი (ძალის ელჩი) და ნიგრა (იტალის ელჩი) იყვნენ, დანარჩენი აღრევე გაიარენ. იმპერატრიცა უნდა გაქ-ცეულიყო, მაგრამ მარსელის მაედანზე გა-ვლა არ შეძლებოდა, რადგან იქ გაბაზებული ხალხი ირეოდა. მეორე გზით კარგები და მინისტრები იყვნენ, და ამპერატრიცა უნდა გამოიდებოდა: სუ, ნუ ლაპარა-კუბთ, ნუ შეაწებთ შეშლილოსა!“ ზასტა-ვასთან ყარაულებმა დიდის კრძალვით დაუკ-რის ექიმს თავი და კარეტა გაუზევს. მანის სოფელში მოგზაურები ერთ სასტუმროში გა-ჩერდნ. მეორე დღეს იმენტა გაუშვა თავის კარეტა, დაიკირა ახლი ემ ჩიკი, და უთხრა, შეშლილი აგათმყოფი მიმყავსო. თევითონ მე-გვნის უჩხია, ისე მოკუცულიყო, რომ მარ-თლა შეშლილი გონებოდათ. მართლაც, გა-აჩეს თუ არა ცოტა, მეგნია წამიახტა, დაი-წყია ყვირილი და ჩხუბი გამართა, რომ აქე-დამ ახსად წაგალ, სავათმყოფოში წასელა არ მინდაო. ბოლოს, როგორც იყო, ბერე-ვედრების შემდეგ, თოთქო დამშვიდობა ის და წაერთენ. მეორე დღეს ისინი დეოგილში მივიღენ, ლამაზის წყლის ნაპირას, სადაც იმ დროს იმენტის ცოლი იყო. მოგზაურები ძალიან დაქნეულები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტომ აქ ცოტა დაისცენეს. იმენტის ცდილობდა ინგ-ლისში მიმავალი ხომალდი ან ნავი ეშვინა. აქ სხვათა შორის ერთი ურთქოსნი ნავი იდ-გა, სახელათ „ზაზელი“, რომელიც ერთ ინ-გლისის ლიტებს, ბურგონის, ეკუთხონდა. იმენტა აუხსნა იმას იმპერატრიცის მდგრა-მობით და სოხოვა ინგლისის ნაპირამდი ნაერ გვათხოვეთო. ბურგონის ჯერ არ უნდოდა ეთ-ხოვებინა, მაგრამ მოგზაურების განსაცდე-ლი კიდევ არ გათვალისწილება: ჩაჯდენ თუ არა ხომალდში, საშინელი ქარი და ღელვა ატყ-და; ერთ დროს საქმე იმდონზე მიყიდა, რომ უკელა და გამარტინი შემდეგ ამ აუქმნის და კარტის ფრინველი და სამარტინი შემდეგ არ არა გამოიდებოდა. მაგრამ მოგზაურები იყვნენ და ამიტ